

موضوع: زبان

استاد: سرکار خانم مومنی پور (زید عزا)

زمان: ۹۳/۱۱/۲۹

مکان: حسینیه موسسه بنت الہدیٰ علیہ السلام

قرآن کریم در سورہ بقرہ می فرماید: قُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا آیا منظور از آیہ قُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا این است کہ با مردم نیکو سخن بگوئید یا اینکه سخن نیکو بہ مردم بگوئید هر دو صحیح است، اما مفهوم دَوَم نکتہ‌ای قابل توجَّہ دربر دارد. بنابر مفهوم اوّل، انسان باید در روابط اجتماعی خود تعابیر زنندہ و دور از نزاکت بہ کار نبرد، یعنی با مردم حسن معاشرت داشته باشد و بنابر مفهوم دَوَم باید در معاشرت و برخورد، سخن نیک القا نماید. یعنی سخنانی مطرح کند کہ خطّ و جهت‌دهی صحیح و عبرت و پند در برداشته باشد و ہمہ اقشار، از هر عقیدہ و مکتبی، از سخنان او بہرہ گیرند. بہ عبارت دیگر، انسان وظیفہ ندارد کہ ہمہ را راضی نگہ داشته و با هر قشری آن ہم با هر عقیدہ‌ای کہ دارد، بسازد، بلکہ معاشرت او باید جنبہ تربیتی و سازندگی داشته باشد.

زبان از اعضای مهمی است کہ حضرت امیر علیہ السلام اینگونه او را معرفی فرموده: «اللسان جرمہ صغیر و جرمہ کبیر» زبان اندازہ کوچکی دارد اما جرم و گناہ زیادی می کند.

نیز از روی دلسوزی بہ فرزندشان محمد حنفیہ فرمودند: «فرزندم! بدان کہ زبان، همانند سگ درتدہ‌ای است، اگر آن را آزاد بگذاری تو و دیگران را زخمی خواهد کرد و نعمت را از تو دور کند و گناہان را بہ سوی تو می آورد. آن را محکم نگہدار و او را زندانی کن و مواظب باش همانند نگہداری و مواظبت کسی کہ طلا و نوشته‌های با ارزش خود را نگہداری می کند،»

